

תת"ע 6848/01/19 - מדינת ישראל נגד דניאל סלימוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6848-01-19 מדינת ישראל נ' סלימוב
תיק חיצוני: 14211716999

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דניאל סלימוב

החלטה

בקשת הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ביום 23.1.19.

הנאשם טוען בבקשתו כי לא ידע ביום המקרה שהרכב מורד מהכביש שכן אין המדובר ברכב שלו.

המאשימה מתנגדת לבקשה שכן הנאשם כלל אינו מסביר מדוע לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו וכי טענת ההגנה שהעלה אין די בה כדי לבסס חשש לעיוות דין.

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי (והפסיקה הענפה שבעטיו), קובע שתי אמות מידה חליפיות לביטול פסק דין שניתן בהיעדר- סיבה מוצדקת להיעדר התייצבות וקיומו של חשש לעיוות דין.

דין הבקשה להידחות.

כפי טענת המאשימה, הנאשם כלל לא הצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

בנוסף, אין בטענת הנאשם כדי לבסס חשש לעיוות דין. בית המשפט העליון (במותב תלתא) קבע ברע"פ 2929/04 **מדינת ישראל נ' אוחנה** (25.6.07), כי העבירה שבנדון הינה עבירה של אחריות קפידה:

" לדידי, אין לקבל את ההבחנה שביצע בית המשפט המחוזי לעניין העבירה לפי סעיף 308 (ד). העבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש, כמו גם העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ועבירות רבות נוספות בדיני התעבורה הן עבירות שתכליתן לקבוע את

סטנדרט ההתנהגות של נוהג ברכב, בין אם הוא הבעלים של הרכב או שהוא הנוהג בו. הודעת אי שימוש ניתנת לרכב לפי סעיף 308 במצבים בהם הרכב עלול לסכן את התנועה או שלא נתמלאו בו תנאים שנקבעו לגביו בדין. דעתי היא כי הדרישה שהנוהג ברכב יהיה אחראי לבדוק האם הרכב בו הוא נוהג הוא תקין, שמיש ובעל הרשאה לנסוע בכבישים היא דרישה סבירה וראויה. וזאת יש לזכור: היום, שלא כמו בעת משטר ה'אחריות המוחלטת' ניתן לסתור את חזקת היסוד הנפשי, ולהראות כי הנדון עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה, הכל כאמור בסעיף 22 (ב) לחוק העונשין. דומה שכדי לעמוד בדרישה זו - כי בבירור קצר עם בעל הרכב. אין זו הטלת דרישה שאין הציבור יכול לעמוד בה. על כן, ואם תשמע דעתי, נחזיר על כנה את קביעת בית משפט השלום, ונקבע כי העבירה לפי סעיף 308 (ד) שצוטטה לעיל היא עבירה של אחריות קפידה."

כן ר' לאחרונה, רע"פ 4787/18 סאפי חג'אזי (28.6.18).

הנאשם לא שכנע ואף לא טען כי "עשה כל שניתן למנוע את העבירה", בהתאם לדרישת סעיף 22(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ומשכך לא ביסס חשש לעיוות דין.

לאור האמור, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

פסילתו של הנאשם, שעוכבה עד למתן החלטה זו, תכנס לתוקף בתאריך 2.10.19 בשעה 12:00.

אם הנאשם יפקיד רישיונו במועד מוקדם יותר, תחושב הפסילה בהתאם.

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיו רישיון נהיגה עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

המזכירות תשלח לנאשם עותק מההחלטה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בחיפה תוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ט, 21 יולי 2019, בהעדר הצדדים.